

tager sigte på tilfælde, hvor tilsynet har en mistanke til, at der kan være problemer, og der gives med bestemmelsen mulighed for tilsynet til at foranstalte en kontrol af revisorernes arbejde.

Stk. 10 er enslydende med det nuværende stk. 6.

Til nr. 17 og 19

Bestemmelserne er identiske med nr. 13 og 14 i L 86.

Det foreslås, at halvårsregnskabet og årsregnskabet samt revisionsprotokollerne skal indsendes til tilsynet senest 8 dage efter afholdelse af det bestyrelsesmøde, hvor regnskabet er godkendt og senest 3 måneder efter regnskabsperiodens afslutning. Forslaget er en skærpelse af tidsfristerne i den gældende lovgivning, og har til formål at give tilsynet de relevante oplysninger hurtigere, end det er tilfældet i dag.

Til nr. 18

Den foreslåede ændring har til formål at ligestille små banker med små sparekasser og andelskasser, således at også små banker kan undtages fra månedlige indberetninger.

Til nr. 20

Bestemmelsen sigter mod tilfælde, hvor der er ud-sigt til, at et pengeinstitut er ved at komme i økonomiske vanskeligheder. I tilfælde, hvor pengeinstitutets ledelse ikke selv tager initiativ til at meddele tilsynet om dette, er de valgte revisorer forpligtede til at påse, at tilsynet får kendskab til problemerne. Revisor kan endvidere indkalde og orientere bestyrelsen, jf. forslagens § 16 b, (nr. 4). Eventuelt kan revisor vælge at fratræde og herefter over for tilsynet redegøre for årsagen til fratrædelsen, jf. forslagens § 36, stk. 7, (nr. 16).

Til nr. 21

Ophævelsen af § 46, stk. 1, 2. pkt. er en konsekvens af lov nr. 187 af 9. maj 1984 om ændring af konkursloven, idet der ved denne lov bl.a. indførtes nye regler om betalingsstandsning, således at der automatisk besikkes et tilsyn.

Til nr. 22

Bestemmelsen er identisk med nr. 15 i L 86.

Forslaget er udarbejdet i overensstemmelse med anbefalingerne i betænkning nr. 1108 »Brancheglidning i den finansielle sektor« side 42-44.

Formålet er at gøre det muligt for Finanstilsynet at skaffe sig indseende med transaktioner, som finder sted inden for en såkaldt finansiell koncern, og som

har betydning først og fremmest for pengeinstituttets soliditet og indskydernes sikkerhed.

Som middel til at afgrænse bestemmelsens område er der henvist til de forbindelser mellem virksomheder, som er defineret i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 6 og 7. Denne fremgangsmåde er valgt, fordi dansk ret ikke indeholder en samlet, velfrænsset definition af koncernbegrebet, som umiddelbart ville være anvendelig i den foreliggende sammenhæng.

Med henvisning til årsregnskabsloven omfatter reglen dels alle virksomheder, som er forbundet med et pengeinstitut, hvadenten pengeinstituttet er henholdsvis moder-, datter- eller søsterselskab til den pågældende virksomhed, dels alle virksomheder, som er associerede i den i § 1, stk. 2, nr. 6 definerede betydning til en hvilken som helst virksomhed inden for koncernen, hvori pengeinstituttet indgår.

De pågældende bestemmelser i årsregnskabsloven er gengivet i bemærkningerne til nr. 15.

Til nr. 23.

Bestemmelsen i den gældende § 50, stk. 4, giver Finanstilsynet mulighed for udveksling af oplysninger med andre landes tilsynsmyndigheder, hvorimod loven ikke giver mulighed for udveksling af oplysninger med andre indenlandske finansielle tilsynsmyndigheder, som f.eks. Tilsynet med Realkreditinstitutter. Da udveksling af oplysninger mellem indenlandske tilsynsmyndigheder vil kunne være af stor betydning i en situation, hvor et finansielt institut er ved at komme i økonomisk vanskeligheder, foreslås det, at indenlandske finansielle tilsynsmyndigheder får tilsvarende mulighed for udveksling af oplysninger.

Den ændrede affattelse af § 50, stk. 4, indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at udveksle oplysninger med andre finansielle tilsynsmyndigheder, uanset om disse er danske eller udenlandske.

Til nr. 24.

Ændringen er en konsekvens af etableringen af Finanstilsynet.

Til nr. 25

Bestemmelsen er identisk med nr. 17 i L 86.

Forslaget er en konsekvens af ændringen til § 50, stk. 1, (nr. 22).

Til nr. 26

Forslaget er identisk med nr. 18 i L 86.

Tilføjelserne til straffebestemmelsen er en konsekvens af de skærpede krav i forslagens § 36, stk. 1, 7, 8 og 10 og § 37a (nr. 16 og 20).

Til nr. 27